

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/173/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111212083
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3111212083.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a členov JUDr. Stanislavy Markovej a JUDr. Eriky Zajacovej, v právnej veci navrhovateľa N. s.r.o., so sídlom Q., B. XXXX/XX, IČO 36339334, zastúpeného Mgr. R. L., bytom A., L. Q. XX, proti odporkyni F. Q., štátnej občianke P. republiky, bytom R. sociálnych služieb C., B.-S. XX, o zaplatenie 597,76 eur s príslušenstvom na odvolanie navrhovateľa proti výroku o čiastočnom zamietnutí návrhu a výroku o náhrade trov konania rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. júna 2012, č. k. 15C/103/2011-44, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o čiastočnom zamietnutí návrhu a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. júna 2012, č. k. 15C/103/2011-44, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi istinu 170 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 15.09.2010 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach po 85 eur splatných vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca až do úplného vyrovnania dlhu, pričom prvá splátka je splatná do posledného dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť.

II. Vo zvyšnej časti o zaplatenie 127,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 111,16 eur od 15.09.2010 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 281,16 eur od 15.09.2010 do zaplatenia, sa návrh navrhovateľa zamietá.

III. Konanie o návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 300 eur sa zastavuje.

IV. Odporkyni s a náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplatenia 597,76 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 281,16 eur od 15.09.2010 do zaplatenia a zmluvnej pokuty 0.05 % denne zo sumy 281,16 eur od 15.09.2010 do zaplatenia. Uviedol, že s odporkyňou uzatvoril zmluvu o úvere, na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky vo výške 170 eur s dohodnutým úrokom 111,16 eur, ktoré mala odporkyňa splatiť v 6 mesačných splátkach po 46,86 eur. Odporkyňa na poskytnutý úver nezaplatila ani jednu splátku. Od odporkyne tak požaduje zaplatenie istiny úveru spolu s dohodnutým úrokom v sume 281,16 eur. Ďalej žiada

zmluvnú pokutu, ktorú si v zmluve s odporkyňou dohodol vo výške 0,3% denne, pričom túto požaduje od odporkyne len vo výške 0,05% denne. Okrem toho žiada zaplatenie zmluvnej pokuty 300 eur za porušenie zmluvných povinností odporkyňou a náhradu 16,60 eur za 5 upomienok zaslaných odporkyňou v súvislosti s neplnením peňažného záväzku. V priebehu konania vzal navrhovateľ svoj návrh v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 300 eur, ktorá bola súčasťou požadovanej sumy 597,76 eur späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť. Odporkyňa s návrhom nesúhlasila. Uviedla, že úroky za úver dojednaná v zmluve sú neprimerane vysoké a tiež je vysoká zmluvná pokuta, ktorú by mala platiť. Potvrdila, že na poskytnutý úver nezaplatila navrhovateľovi žiadnu splátku a s ohľadom na svoju sociálnu situáciu žiadala, aby jej súd umožnil prípadné priznané plnenie navrhovateľovi zaplatiť v splátkach.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že účastníci dňa 31.5.2010 uzatvorili zmluvu o úvere č. 102805. Na jej základe navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 170 eur s navýšením o úrok 10,9 % mesačne, čo predstavovalo celkovú výšku úveru spolu s úrokmi 281,16 eur, ktoré sa odporkyňa zaviazala splácať po dobu 6 mesiacov mesačnými splátkami po 46,86 eur. Zo zmluvy o úvere ďalej vyplýva, že účastníci si dohodli okrem iného aj to, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecných obchodných podmienok úveru, ktoré sú uvedené na druhej strane zmluvy. Podľa článku 7 týchto podmienok v prípade omeškania s úhradou mesačných splátok je odporkyňa povinná znášať úrok z omeškania 0,3% denne zo sumy každej dlžnej splátky za každý deň omeškania. V bode 12 Všeobecných obchodných podmienok úveru je uvedená sankcia za porušenie zmluvných povinností spočívajúca v zmluvnej pokute 300 eur, ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov spojených so vstupom pohľadávky do vymáhania, prípadne zabezpečenia dlhu dlžníka. V zmysle bodu 8 Všeobecných obchodných podmienok úveru je navrhovateľ ako veriteľ oprávnený písomne vyhlásiť poskytnutý úver za predčasne splatný v tam uvedených prípadoch okrem iného, ak dlžník bude v omeškaní so zaplatením čo i len jednej splátky za časové obdobie tri mesiace a viac, alebo bude v omeškaní so zaplatením troch po sebe idúcich mesačných splátok. Podľa bodu 9 Všeobecných obchodných podmienok úveru je odporkyňa ako dlžník povinná uhradiť navrhovateľovi ako veriteľovi náhradu režijných nákladov za spracovanie a odoslanie každej písomnej, telefonickkej, faxovej, SMS-kovej, či emailovej odôvodnenej upomienky vo výške 3,32 eur za každú upomienku.

Výpoveďou odporkyne mal okresný súd preukázané, že odporkyňa čerpala predmetný úver za účelom nákupu oblečenia a iných vecí, ktoré potrebovala v súvislosti so svojou plánovanou hospitalizáciou v nemocnici. Na poskytnutý úver nezaplatila navrhovateľovi žiadnu splátku. V súčasnosti je odporkyňa starobnou dôchodkyňou s dôchodkom asi 330 eur mesačne, z ktorej sumy zaplatí 270 eur mesačne za pobyt a stravu v Domove sociálnych služieb C. v B. S.. Okrem dôchodku iný príjem nemá a nemá ani žiadny majetok. Navrhovateľ predložil súdu 5 písomných výziev adresovaných odporkyňi na zaplatenie jej dlhu z predmetného úveru /zo dňa 28.07.2010, 05.08.2010, 13.08.2010, 06.09.2010, 30.09.2010/. V upomienke zo dňa 06.09.2010 navrhovateľ vzhľadom na omeškanie odporkyne s platením dohodnutých splátok úveru vyhlásil predčasnú splatnosť poskytnutého úveru dňom 14.09.2010. Odporkyňa vypovedala, že zo strany navrhovateľa jej žiadna písomná výzva na úhradu jej dlhu nebola doručená. Navrhovateľ súdu nepredložil žiadny dôkaz o zaslaní uvedených upomienok odporkyňi a ani nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti.

Okresný súd poukázal na to, že v zmysle § 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom a účinnom v deň uzatvorenia zmluvy o úvere medzi účastníkmi, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, pričom veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ďalej okresný súd poukázal na znenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Posúdením skutočností zistených vykonaným dokazovaním podľa uvedených ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľ poskytol odporkyňi úver na základe zmluvy o úvere ako právnická osoba, majúca v predmete podnikania poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom a odporkyňa pri uzatváraní zmluvy o úvere konala ako fyzická osoba,

ktorej je úver poskytovaný za iným účelom ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Je teda nepochybné, že záväzkovo-právny vzťah účastníkov z predmetnej zmluvy o úvere spadá do režimu spotrebiteľských úverov upravených zákonom č. 258/2001 Z.z.. Medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom vznikol dvojstranný záväzkovo-právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého navrhovateľovi vznikla povinnosť poskytnúť odporkyňi úver a odporkyňa vznikla povinnosť vrátiť ho podľa dohodnutých podmienok uvedených v úverovej zmluve. Z vykonaného dokazovania mal súd zistené, že navrhovateľ poskytol odporkyňi na základe zmluvy úver vo výške 170 eur. Z tejto sumy odporkyňa doposiaľ navrhovateľovi nič nevrátila a preto v tejto časti mal súd za preukázané, že návrh na zaplatenie nesplatenej istiny úveru 170 eur bola podaná dôvodne. Rovnako tak za dôvodný pokladal okresný súd aj návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania z uvedenej istiny úveru vo výške 9 % ročne od 15.09.2010 do zaplatenia. Odporkyňa svoj záväzok splatiť navrhovateľovi poskytnutý úver v dojednaných splátkach neplnila a preto navrhovateľ v súlade so všeobecnými zmluvnými podmienkami pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 14.09.2010. Odporkyňa k tomuto dňu nezaplatila žiadnu časť poskytnutého úveru a preto sa v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka dostala so splatením svojho dlhu dňom 15.09.2010 do omeškania. Navrhovateľovi popri istine úveru tak od uvedeného dňa patrí i úrok z omeškania zo sumy 170 eur a to vo výške 9 %, čo zodpovedá výške stanovenej v zmysle nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. /základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1 % zvýšená 8 percentuálnych bodov/.

Pokiaľ ide o ďalšie navrhovateľom uplatnené nároky z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, okresný súd poukázal na znenie § 39, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na to, že záväzkovo-právny vzťah medzi účastníkmi je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy. Preto bolo povinnosťou okresného súdu zisťovať, či zmluva o úvere zo dňa 31.05.2010 neobsahuje neprijateľné podmienky, či neodporuje niektorými dojednaniami dobrým mravom a nespôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov. Navrhovateľ sa svojím návrhom domáha okrem iného aj zaplatenia úrokov z poskytnutého úveru v zmluvne dojednanej výške 10,9 % mesačne. Takto zmluvne dojednané úroky z úvery predstavujú ročnú úrokovú sadzbu 130,80 %, čo okresný súd bez ďalšieho hodnotil ako občianskoprávnu úžeru. Takéto dojednanie úrokov z úveru je podľa názoru okresného súdu v rozpore s dobrými mravmi a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Navrhovateľ sa tak nemôže úspešne domôcť zaplatenia takto neplatne dojednaného úroku z úveru a ani 9 % úrokov z omeškania z tohto úroku.

Pokiaľ ide o navrhovateľom požadovanú zmluvnú pokutu 0,05 % denne zo sumy 281,16 eur od 15.09.2010 do zaplatenia, okresný súd vyhodnotil návrh navrhovateľa v tejto časti ako nedôvodný. Uvedená zmluvná pokuta a ani zmluvná pokuta vo výške 0,3 % denne, ktorej znížením odôvodňoval navrhovateľ svoj uplatnený nárok, nebola podľa obsahu zmluvy medzi účastníkmi v zmluve o úvere dojednaná. Zmluva o úvere v časti všeobecných podmienok obsahuje len dojednanie o 0,3 % úroku z omeškania pre prípad omeškania odporkyne s platením dojednaných splátok. Toto dojednanie nemožno hodnotiť inak, ako neplatné pre jeho rozpor s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže sa v neprospech spotrebiteľa - odporkyne odchyľuje od ustanovení § 517 Občianskeho zákonníka, na základe ktorého môže byť úrok z omeškania určený len vo výške stanovenej vykonávacím predpisom - nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.. Uvedené dojednanie nemohol okresný súd vyložiť ako dojednanie o zmluvnej pokute, pretože takýto výklad dojednania je v rozpore s použitým jazykovým prejavom, ktorý túto sankciu označuje ako úrok z omeškania, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že text všeobecných obchodných podmienok na iných miestach obsahuje dojednania o zmluvnej pokute, ktorá je ako zmluvná pokuta aj jasne jazykovo vyjadrená. Uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 0,05 % denne zo sumy 281,16 eur od 15.09.2010 do zaplatenia tak nemá základ v písomnom zmluvnom dojednaní zmluvnej pokuty /obligatórna povinnosť písomnej formy dojednania zmluvnej pokuty - § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka/ a preto je ako taký nedôvodný.

Za rovnako nedôvodný okresný súd vyhodnotil aj uplatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie nákladov 16,60 eur za upomienky zaslané odporkyňi v súvislosti s jej omeškaním so splácaním úveru. Okresný súd nepovažoval dojednanie o týchto náhradách vo všeobecných podmienkach zmluvy za neplatné / či už pre rozpor s dobrými mravmi, rozpor so zákonom ako neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo z iného dôvodu/, avšak v tejto časti navrhovateľ podľa názoru okresného súdu neunesol svoje dôkazné bremeno. Podľa dojednania všeobecných podmienok poskytnutia úveru je odporkyňa povinná uhradiť

navrhovateľovi náhradu režijných nákladov za spracovanie a odoslanie každej upomienky vo výške 3,32 eur za každú upomienku. Navrhovateľ síce súdu predložil 5 písomných upomienok, adresovaných odporkyni, avšak nepreukázal, a ani nenavrhol dôkaz na preukázanie, že tieto upomienky boli aj odporkyni zaslané. Sama odporkyňa poprela, že by jej upomienky boli doručené. Povinnosť odporkyne hrať náklady na upomienky je pritom podľa dojednania viazaná na splnenie dvoch podmienok, teda nielen spracovania upomienky, ale aj jej zaslania odporkyni. V tomto zmysle preto navrhovateľ nepreukázal, že by mu vzniklo právo požadovať od odporkyne zaplatenie 16,60 eur za 5 vypracovaných písomných upomienok.

Na podklade vyššie uvedených záverov okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu úveru 170 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 15.09.2010 do zaplatenia, pričom tento dlh umožnil odporkyni podľa § 160 ods. 1 O.s.p. splatiť v mesačných splátkach po 85 eur, splatných vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca až do úplného vyrovnania dlhu, pričom prvá splátka je splatná do posledného dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť. Pri rozhodnutí o povolení odporkyni splácať dlh v splátkach vychádzal súd zo zistení, že odporkyňa je starobná dôchodkyňa a drvivú väčšinu svojho jediného príjmu - starobného dôchodku musí zaplatiť za ubytovanie a stravu v domove sociálnych služieb. Nie je preto v možnostiach odporkyne splatiť celý dlh navrhovateľovi naraz, resp. jeho jednorazové splatenie by viedlo k neplneniu povinností odporkyne voči domovu sociálnych služieb, čím by mohol byť ohrozený pobyt odporkyne v tomto zariadení. V zostávajúcej časti o zaplatenie 127,76 eur /úroky z úveru 111,60 eur a náklady na upomienky 16,60 eur/ spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 111,16 eur od 15.09.2010 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 281,16 eur od 15.09.2010 do zaplatenia, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. V časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 300 eur okresný súd na návrh navrhovateľa podľa § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľom v tejto časti.

O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 1 O.s.p.. Odporkyňa bola v danej veci úspešnejšia ako navrhovateľ, keď okresný súd zamietol návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 127,76 eur a pre späťvzatie návrhu navrhovateľom zastavil konanie v časti o zaplatenie 300 eur /uvedené je potrebné chápať ako úspech odporkyne, ktorá by v časti zastavenia konania mala právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p./ a naproti tomu jej uložil len povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 170 eur. Je tak nepochybné, že odporkyňa bola v danej veci pomerne úspešnejšia a preto by jej podľa § 142 ods. 2 O.s.p. patrila náhrada trov konania. Keďže o náhrade trov konania rozhoduje súd v zmysle § 151 ods. 21 O.s.p. len na návrh a odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, okresný súd rozhodol, že odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

Proti výroku tohto rozsudku, ktorým bol v časti zamietnutý návrh a proti výroku o trovách konania podal včas odvolanie navrhovateľ. V odvolaní poukázal na znenie § 53 ods. 1, 2, 4, 6, § 658 ods. 1, § 39, § 41, § 544 ods. 1, § 545a Občianskeho zákonníka a § 142 ods. 1 O.s.p.. Podľa názoru navrhovateľa je zmluva neplatná iba v časti na rámec ročného úroku 25 % zo sumy istiny úveru. Takýto úrok zo spotrebiteľských úverov priznávajú navrhovateľovi všeobecné súdy ako primeraný s poukazom na znenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Odporkyňa pritom presne vedela, akú sumu si požičiava, na akú dlhú dobu, s akým úrokom a akú sumu vráti. Navrhovateľ ďalej poukázal na účel zmluvnej pokuty. Podľa jeho názoru dohodnutá zmluvná pokuta z omeškania vo výške 0,3 % z dlžnej sumy denne bola riadne dojednaná, pričom navrhovateľ si túto zmluvnú pokutu uplatňuje len vo výške 0,05 % denne v zmysle § 545a Občianskeho zákonníka, ktorú zmluvnú pokutu mu priznávajú všeobecné súdy v obdobných veciach. V súvislosti s napadnutým výrokom o náhrade trov konania navrhovateľ uviedol, že podľa jeho názoru okresný súd nesprávne rozhodol, keď mu nepriznal náhradu trov konania. Okresný súd mal postupovať podľa § 147 ods. 1 O.s.p., pretože odporkyňa zavinila vznik trov konania tým, že navrhovateľ sa musel domáhať ochrany svojich práv pred súdom. Preto navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie a odporkyňu zaviazne k náhrade trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdom poplatku.

Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Na základe preskúmania správnosti rozsudku okresného súdu v rozsahu a z dôvodov odvolania, ktorými je odvolací súd viazaný podľa § 212 ods. 1 O.s.p., odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení napadnutého rozsudku a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru okresný súd sa už v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal s argumentáciou navrhovateľa v odvolaní. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že zmluvné dojednania v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sú neprijateľné, sú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Ak teda okresný súd dospel k správne záveru, že v prejednávacom prípade dohodnutá odplata nepochybne podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, z ktorého dôvodu vyvodil absolútnu neplatnosť takéhoto dojednania, ani podľa názoru odvolacieho súdu neprichádza do úvahy moderácia takéhoto dojednania v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Preto nie je navrhovateľovi možné priznať v návrhu požadovaný dohodnutý úrok za poskytnutie úveru ani vo výške 25 % ročne.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v odôvodnení rozsudku tiež jasne a zrozumiteľne vysvetlil, akými právnymi závermi sa riadil pri posudzovaní navrhovateľom uplatneného nároku na zaplatenie 0,05 % denne z dlžnej sumy. Okresný súd správne poukázal na to, že zmluva o úvere v časti všeobecných podmienok obsahuje len dojednanie o 0,3 % úroku z omeškania pre prípad omeškania odporkyne s platením dojednaných splátok a toto dojednanie nemožno hodnotiť inak, ako neplatné pre jeho rozpor s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže sa v neprospech spotrebiteľa - odporkyne odchyľuje od ustanovení § 517 Občianskeho zákonníka, na základe ktorého môže byť úrok z omeškania určený len vo výške stanovenej vykonávacím predpisom - nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Rovnako sa odvolací súd stotožnil so závermi okresného súdu, podľa ktorých tento nárok nie je nárokom z titulu zmluvnej pokuty, na ktoré správne úvahy odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje.

Za správny považuje odvolací súd aj výrok okresného súdu o náhrade trov konania. Je nepochybné, že navrhovateľ podaným návrhom uplatnil nárok na zaplatenie sumy 597, 76 eur s príslušenstvom, pričom napadnutým rozsudkom mu bol priznaný nárok na zaplatenie len 170 eur s príslušenstvom. Z uvedeného dôvodu je nepochybné, že navrhovateľ bol v konaní vo väčšej miere neúspešný, ako úspešný, z ktorého dôvodu mu podľa § 142 ods. 2 O.s.p. nevznikol nárok na náhradu trov konania.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. S poukazom na uvedené bola odporkyňa v odvolacom konaní nepochybne úspešná. Keďže odporkyni v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli a odvolací súd jej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné .